

עת"א 61690/01/16 - מוחמד ג'בארין, נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 61690-01-16 ג'בארין(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני	כבוד השופט יוסף בן-חמו
העותר	מוחמד ג'בארין,
נגד	
המשיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

החלטה

בפני עתירת אסיר המופנית נגד ההחלטה המנהלית אשר דחתה את בקשתו לשינוי סיווגו מאסיר בטחוני לאסיר פלילי.

נימוקי העתירה :

העותר אזרח ותושב ישראל נעצר כחשוד בעבירות ביטחוניות - חברות בהתארגנות אסורה ועבירות נשק. בסופו של דבר, הוגש נגדו כתב אישום המייחס לו עבירות נשק בלבד (סחר, החזקה ונשיאה).

במסגרת הדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים, הצהירה נציגת הפרקליטות כי העותר לא הואשם בעבירות ביטחון.

לטענת ב"כ העותר, המדינה איננה יכולה לדבר בשני קולות, בדיון הפלילי לאשר שלא מיוחסות לעותר עבירות ביטחון ואילו שב"ס מגדיר אותו כ"אסיר ביטחוני".

העבירות בהן מואשם העותר הינן פליליות, שאינן ממניע אידיאולוגי או ביטחוני.

העותר נעצר עד תום ההליכים לאחר שהוגש נגדו כתב אישום המייחס לו עבירות בנשק והעסקת שב"ח.

על פי עובדות כתב האישום, החזיק הנאשם במס' כלי נשק : בתת מקלע מאולתר, 2 מחסניות, כוונת אופטית, ידית הסתערות וכדורים בקוטר 9 מ"מ. החזיק ברובה בריחי תוצרת צ'כיה, הוביל את הנשק ומסרו לאחיו שיחביא אותו עבורו, החזיק ברובה סער M-16 וכן 4 מחסניות, שגם אותו הוביל ומסר לאחיו שיסתיר אותו עבורו, החזיק באקדח חצי אוטומטי מסוג "ברטה", מחסנית ו - 48 כדורים, עשה שימוש וירה בכלי הנשק השונים ללא רשות, החזיק בשני רימוני הלם, סחר בהם ומסר אותם לשב"ח שהעסיק לאחר שסיכמו ביניהם כי השב"ח ישלם עבור הרימונים 1,600 ₪, ניסה לסחור בכלי

הנשק הנוספים שהחזיק.

בדיון שהתנהל בבית המשפט הודיע הנאשם, באמצעות בא כוחו, כי הוא מסכים לקיומן של ראיות לכאורה ולקיומה של עילת מעצר ומסכים למעצר עד תום ההליכים. ב"כ המדינה אישרה שהנאשם לא הואשם בעבירות ביטחון והודיעה שבקשת הנאשם להעברתו מאגף ביטחוני לאגף פלילי תיבדק על ידי שב"ס.

תגובת המשיבה :

הגדרת העותר כ"אסיר ביטחוני" נעשתה בהתאם לפקנ"צ 04.05.00, לאחר שנתקבלה חוות דעת שב"כ המעידה על מסוכנות ביטחונית הנשקפת מהעותר. אמנם לא מיוחסות לעותר עבירות ביטחון, אולם חוות הדעת של שב"כ מצביעה על נתונים המצדיקים הגדרת העותר כאסיר ביטחוני. גם נסיבות ביצוע העבירות מצביעות על מסוכנות ביטחונית הנשקפת מהעותר.

עיון במסמך הסודי הקצר והממוקד של שב"כ מעלה כי קיימת מסוכנות ביטחונית מובהקת מצידו של העותר, המצדיקה את סיווגו כעציר ביטחוני ותואמת את הוראות הפקנ"צ.

לפיכך, הגעתי לכלל מסקנה כי ההחלטה על סיווגו של העותר כעציר ביטחוני מבוססת ומוצדקת ואין כל מקום להתערב בה.

לפיכך, העתירה נדחית.

ניתנה היום, ח' אייר תשע"ו, 16 מאי 2016, בהעדר הצדדים.